

De grove Hænders Nytte.

eller

En Taf til Arbeideren.

Af W. Rauhan.

V box 12:340

De grove Hænders Rytte.

Den jævne, simple Arbeidsmand
Maa haardt for Brodet slide;
Ja, Landets bedste Hæbersstand
Som oftest Nød maa lide.
Thi ei de rige Folk forstaar,
Og sjelden kun erkjender,
Den store Hjælp, de daglig faar
Af Arbeidsmandens Hænder.

Hver Sten, som er paa Gaden lagt,
Har kostet Flid og Nøie,
Og hver en Bygnings stolte Pragt,
Vi daglig har for Die,
Er Frugten af den Arbeidsaand,
Der er vort bedste Smykke;
Og derfor bør den grove Haand
Vi ret med Varme trykke.

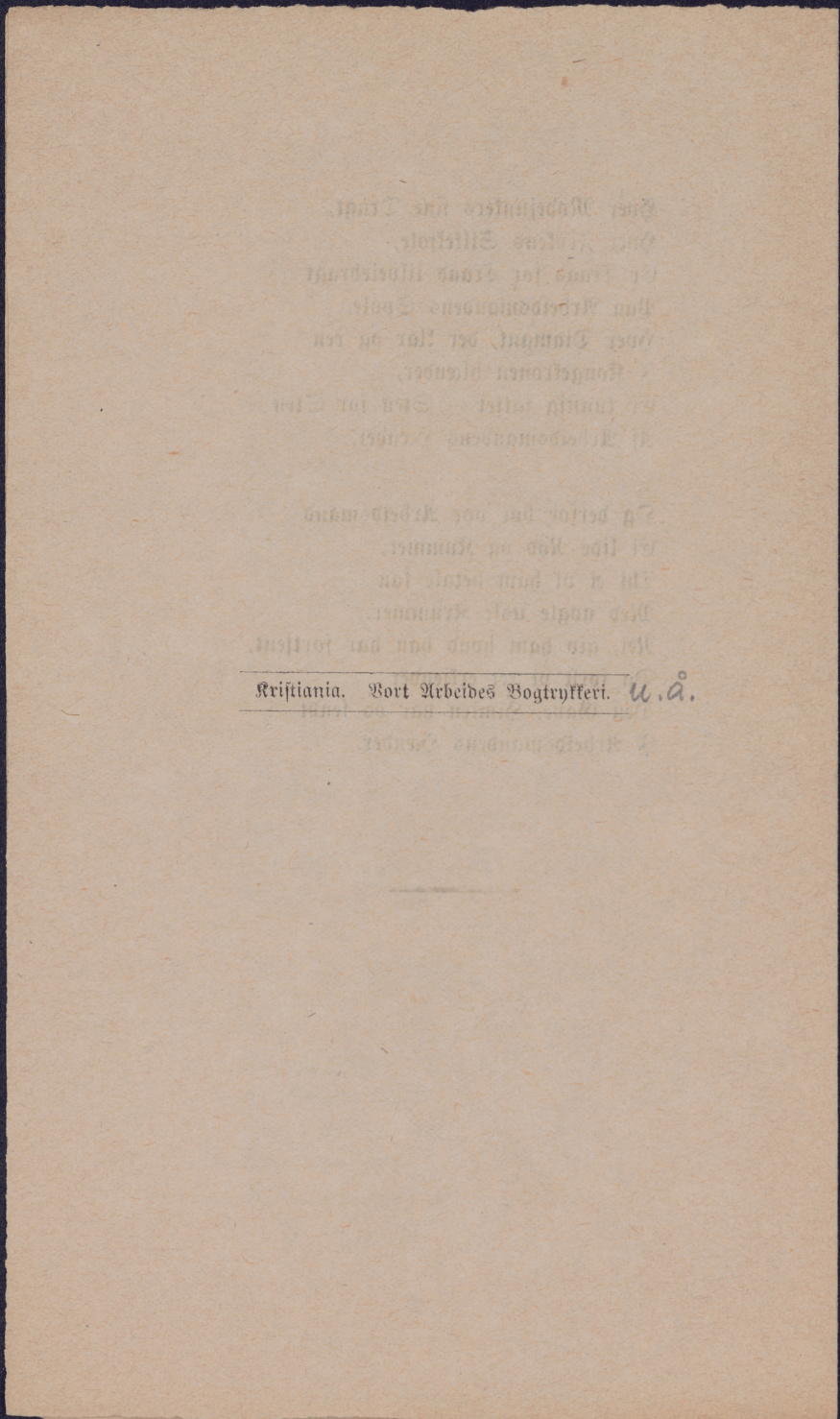
Naar Dampmaskinens flinke Hjul
Os meget Arbeid' letter;
Naar raff vi farer som en Fugl
Genover Mark og Sletter;
Er Skibets Kjøl solid og stærk,
Saa trygt vi Reisen ender, —
Da er det Hele kun et Værk
Af Arbeidsmandens Hænder.

Hver Modejunktens fine Dragt,
Hver Fruens Silkekjole,
Er Traad for Traad tilveiebragt
Paa Arbeidsmandens Spole.
Hver Diamant, der klar og ren
I Kongekronen blænder,
Er kunstig fattet — Sten for Sten —
Af Arbeidsmandens Hænder.

Og derfor bør vor Arbeidsmand
Ei lide Nød og Kummer,
Thi ei vi ham betale kan
Med nogle usle Krummer.
Nei, giv ham hvad han har fortjent,
Da først vi ret erkjender
Den Gave, Himlen har os sendt
I Arbeidsmandens Hænder.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
200

Kristiania. Bort Arbeides Bogtrykkeri. u.å.